

1353/3268 - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سُحْرَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, حَتَّىٰ كَانَ يُخَيِّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ يَفْعَلُ الشَّيْءَ وَمَا يَفْعُلُهُ, حَتَّىٰ كَانَ ذَاتَ يَوْمٍ دَعَا وَدَعَا, ثُمَّ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَشَعَرْتُ أَنَّ اللَّهَ أَقْتَانِي فِيمَا فِيهِ شِفَاءٌ؟ أَتَانِي رَجُلٌ: فَقَعَدَ أَحْدُهُمَا عِنْدَ رَأْسِي وَالْآخَرُ عِنْدَ رِجْلِي, فَقَالَ أَحْدُهُمَا لِلْآخَرِ: مَا وَجْعُ الرَّجُلِ؟ قَالَ: مَطْبُوبٌ, قَالَ: وَمَنْ طَبَّهُ؟ قَالَ: لَيْلِدُ بْنُ الْأَعْصَمِ, قَالَ: فِيمَا ذَاهِئاً؟ قَالَ: فِي مُشْطٍ وَمُشَاقِّةٍ وَجُفْفٍ طَلْعَةٍ دَكَرٍ, قَالَ: فَأَيْنَ هُوَ؟ قَالَ: فِي بَرِّ دَرْوَانَ. فَخَرَجَ إِلَيْهَا النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ رَجَعَ, فَقَالَ لِعَائِشَةَ حِينَ رَجَعَ: تَخَلَّهَا كَأَكَّهَا رُؤُوسُ الشَّيَاطِينِ, فَقُلْتُ: أَسْتَخْرُجُهُ؟ فَقَالَ: لَا, أَمَّا أَنَا فَقَدْ شَفَانِي اللَّهُ, وَحَشِيشَتُ أَنْ يُثْبِرَ ذَلِكَ عَلَى النَّاسِ شَرَّاً, ثُمَّ دُفِنَتِ الْبَرْ. .

1353.3268. Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга сеҳр қилинди».

Лайс айтади: «Менга Ҳишом буни отасидан эшитганини ва ёдлаб олганини ёзиб юборди: «Оиша розияллоҳу анҳо деди: «Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга сеҳр қилинди, ҳатто бир нарса қилаётгандек туюлар, лекин қилмаётган бўлар эдилар. Нихоят, бир куни дуо қилавердилар, қилавердилар. Кейин менга шундай дедилар: **«Сездингми, Аллоҳ менга шифоим нимада экани ҳақида дарак берди. Ҳузуримга икки киши келди. Бири бош тарафимга, бошқаси оёқ тарафимга ўтириди. Бири бошқасига: «Бу кишининг дарди нима?» деди. У: «Сеҳрланган», деди. «Уни ким сеҳрлаган?» деди. У: «Лабид ибн Аъсам», деди. У: «Нимада?» деди. «Тарок, тўкилган соч, хурмонинг эркак тугунчасининг қобиғида», деди. У: «У қаерда?» деди. «Зарвон қудуғида», деди».** Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам у ерга чиқиб кетиб, сўнг қайтиб келдилар. Қайтиб келганларида Оишага: «(Қудуқнинг атрофидаги) **хурмо дарахтлари худди шайтонларнинг бошига ўхшайди**», дедилар. «Уни чиқариб олдингизми?» дедим. У зот: «**Йўқ. Аллоҳ менга шифо бериб бўлди. Унинг одамларга ёмонлик**

қўзғашидан қўрқдим», дедилар. Кейин ўша қудук қўмиб ташланди».

Манба: hadis.islom.uz

